

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, men se, forskellen er, at jeg og Det Konservative Folkeparti og også en del andre partier tager ved lære, og vi tør erkende indimellem, hvis der er et eller andet, vi har gjort galt: Her har vi taget fejl. Vi bliver klogere, men SF's holdninger og hr. Villy Søvndals holdninger er de samme i dag, som de var for 5 år siden, for 10 år siden, for 15 år siden og for 20 år siden, det er kold retorik.

Vi har begået fejltagelser i fortiden, men vi lærer af dem, og vi prøver på at gøre det bedre og blive bedre, men hr. Villy Søvndal har på det her område ingen holdninger overhovedet, og det er sørgeligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Under førstebehandlingen af forslaget beskæftigede jeg mig en smule med genopbygningen i Irak og påpegede, hvor dårligt det faktisk går, og hvor langt der var imellem den retorik, man havde anvendt, og så realiteterne.

Jeg har siden fundet et lille yndigt stykke prosa fra udenrigsministerens hånd i forordet til Danmarks Eksportråds beretning fra 2003/2004, hvor der står følgende:

»Diktaturets fald i Irak og den påbegyndte opbygning af en demokratisk samfundsorden er vigtige skridt i en ny og positiv udvikling i hele regionen. Den rummer betydeligt potentiale – også for dansk eksport.«

Så er jeg gået hen og har kigget på tallene. De første 3 måneder i år har Danmark eksporteret for 75 mio. kr. til Irak ud af en samlet eksport i samme periode på 107 mia. kr. Det er altså næsten umåleligt, hvad der er sket, og viser lidt om, hvor højtspunden retorikken var på et tidspunkt; den er da heldigvis senere kommet ned på jorden.

Så må jeg sige, at indsatsen i Irak jo så tydeligt har skiftet karakter. Det startede med, at vi skulle beskytte omverdenen imod Irak, det var masseødelæggelsesvåben. I dag er det helt forandret; nu er det jo faktisk sådan, at vi skal beskytte Irak mod irakerne selv.

Kl. 15.15

Det Radikale Venstre stemmer for beslutningsforslaget, for forlængelsen af det danske bidrag, men det rækker ikke ved, at vi finder, at den krig, der blev startet, var en forkert krig.

Den startede på et forkert grundlag og på et forkert tidspunkt, en krig, der i øvrigt vil kaste meget lange skygger. Den har indtil videre efterladt betydeligt kaos i Irak, og den fremmer terrorismen i hele den arabiske verden. De seneste studier fra International Strategic Studies i London dokumenterer det. Og det er vel det mest bitre resultat af det hele, at krigen fremmer terrorismen, at situationen i Mellemøsten i øvrigt er værre, end den har været nogen sinde, at der nu også er begyndende uro i Saudi-Arabien, og så i øvrigt, at oliepriserne stiger, hvad uundgåeligt vil føre til arbejdsløshed.

De næste faser i Irakdramaet finder sted i FN's hovedkvarter i New York. Heldigvis – og det er vel det bedste, man kan sige om udviklingen i Irak – er det ikke sådan, at FN er irrelevant. Det har man måttet sande. Det er jo helt nødvendigt, at FN påtager sig nye opgaver i forbindelse med krisen, og der arbejdes jo nu i hovedkvarteret for at definere, hvorledes den irakiske overgangsregering skal kunne arbejde.

Sloganet er »fuld suverænitet«, det siger også amerikanerne. Men så følger de jo til: Jamen det har bare ikke noget med amerikanske styrker at gøre eller med sikkerhedssituationen, det er et separat issue, det er noget, vi behandler for sig. Intet kan jo være mere forkert; sikkerhedsspørgsmålene er det springende punkt.

Hvis ikke den nye irakiske overgangsregering får reel medindflydelse også i sikkerhedsspørgsmål, så vil den meget hurtigt blive opfattet som en marionetregering. Hvis det f.eks. er sådan, at der sker uheld af den type, hvor amerikanerne bombarderer et bryllupsoptog, berettiget eller uberettiget, der kan være terrorister eller ikketerrorister, der var i hvert fald kvinder og børn, og hvis en ny regering har et ansvar også for dette eller rettere ikke har mulighed for at påvirke den type beslutninger, hvordan vil irakerne så se på sådan en ny regering?

Den nye regerings troværdighed afhænger altså af, at den også har indflydelse på sikkerhedssituationen – reel indflydelse. Det er her, man nu må sætte kræfterne ind. Jeg håber, det gælder den danske regering, og jeg håber, det gælder andre EU-regeringer, at man sætter ind her. Blair har erklæret, at sådan bør det være, det bør følges op, ellers kuldsejler den nye irakiske overgangsregering.

Jeg tror, at meget af, hvad der videre kommer til at ske i Irak, afgøres i de kommende uger og få måneder. Hvis ikke den nye regering får troværdighed, så vil forberedelserne af valgene til